

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13083/2024
20.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву, уз учешће умешача на страни тужиоца ЈП „Србијашуме“ Београд, ШГ „Голија“ Ивањица, против тужених АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран М. Марковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизијама тужиоца и умешача на његовој страни изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 101/24 од 13.02.2024. године, у седници одржаној 20.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 101/24 од 13.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиоца и умешача на његовој страни изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 101/24 од 13.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизије.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 158/20 од 17.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди према туженом АА да је власник катастарских парцела бр. .../..., .../..., .../... и .../... све у КО ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., према туженом ББ да је власник катастарске парцеле бр. .../... КО ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ... и према туженој ВВ да је власник катастарске парцеле бр. .../... КО ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., што су тужени дужни признати и дозволити тужиоцу да своје право упише у евиденцију СКН Ивањица без њихове посебне сагласности у париионом року. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима солидарно накнади трошкове парничног поступка од 193.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 101/24 од 13.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и умешача и

потврђена је наведена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и умешача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац и умешач су благовремено изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права, с тим што је тужилац предложио да се о његовој ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговор на ревизије, захтевајућу накнаду трошкова за састав истог.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење права јавне својине тужиоца на одређеним катастарским парцелама тужених. О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили применом одредби члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, а код утврђења да тужилац нема закониту ни савесну државину непокретности у периоду дужем од двадесет година, нити је доказао други правни основ стицања права својине. Тужилац наводи ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставио нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињеничноправној ствари.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења у сваком конкретном случају чињеница релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије тужиоца и умешача нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.02.2020. године. У тужби је означена вредност предмета спора од 100.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме означена и утврђена вредност предмета спора очигледно не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављене ревизије нису дозвољене.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију нису били потребни туженима за вођење ове парнице, Врховни суд је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**